

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušítkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. M. N.**

státní příslušnost Alžírská demokratická a lidová republika

zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým

sídlem Václavské náměstí 21, 110 01 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2020, č. j. OAM-29/LE-BA02-LE26-2020, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 2. 6. 2020 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Podle žalobce porušil žalovaný ustanovení § 3, § 50 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a § 12a § 14a zákona o azylu. Žalobce uvedl během správního řízení jako hlavní důvod pro udělení mezinárodní ochrany obavu z pronásledování kvůli účasti na protirežimních demonstracích a podpoře opoziční strany MAK. Po odjezdu žalobce ze země původu byla policie u rodičů žalobce a zjišťovala, kde se nachází a proč vycestoval. V případě žalobce je obava ze způsobení vážné újmy v případě návratu do vlasti zesílena tím, že byl žalobce již jednou vězně pouze pro projevy politických názorů; nadto musel žalobce čelit ústrkům a ponižování z důvodu berberské národnosti. Žalovaný měl posoudit, zda se v případě žalobce již nejedná o pronásledování na kumulativním základě. Žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí a nezjistil dostatečně skutkový stav.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Připomněl, že podle § 16 odst. 3 zákona o azylu se v případě zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné neposuzuje, zda žadatel naplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNSS č. 1749/2009); bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 17. 2. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 11. 2. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl kontrolován hlídkou PČR v Praze na ul. Národní, kdy nejprve sdělil, že je Francouz a doklady má na hotelu, následně sdělil, že není Francouz, ale že je z Alžíru a že ve Francii má udělen azyl. Následně byla zjištěna pravá totožnost žalobce. Při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl, že není členem žádné strany, občas sympatizuje se stranou MAK kvůli právům Amazighů. V Alžírsku byl párkrát v průvodu proti režimu, když byl na demonstraci naposledy, byl zavřen na 20 dní. V ČR má bratra. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že politický režim v Alžírsku nechrání práva menšin, od 22. 2. 2019 demonstroval každý pátek, ve městě Alžír se účastnilo demonstrace až 4 milióny lidí, demonstrace se organizovaly přes facebook. Z opozičních politiků tam byl Karim Tbou, byl to Amazigh, nepamatuje si ale tu opoziční stranu. Co se týče uvěznění, bylo to 6. 9. 2019 v Alžíru, demonstrace směřovala k vládní budově, tam stála policie, ta jej chytila, odvezla a uvěznila.
5. Pokud měl žalobce popsat vládní budovu, uvedl, že se prostě jedná o budovu, kam chodí ministři a parlament se shromáždí, budova se nachází na bir Mound Roisse. K výzvě správního orgánu, aby žalobce popsal, co znamenají písmena MAK v označení politické strany, uvedl, že se ta strana tak prostě jmenuje a neznamená to, že ta písmena mají nějaký

význam. Se stranou sympatizuje pouze, když mají nějaké shromáždění. V době, kdy žalobce odcestoval, neměl ve vlasti žádné problémy, ale nebyl v pohodě, měl strach. Kdyby se vrátil do vlasti, tak jej zabijí nebo uvězní.

6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu ze dne 9. 4. 2019, Informace MZV ČR ze dne 9. 6. 2017 a Informace OAMP ke vztahu Berberů a Arabů na území Alžírsko.
7. Dne 11. 5. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. K podkladům rozhodnutí se vyjádřil pouze stran rozhodnutí policie ČR o jeho zajištění, kdy podle žalobce neuvedl, že je francouzské národnosti, ani že má ve Francii azyl. Doplnění podkladů nenavrhoval.
8. Následně dne 15. 5. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je jeho obava z postihu kvůli podpoře strany MAK a účasti na protirežimních demonstracích, dále útisk Amazighů a dále skutečnost, že v ČR žije bratr žalobce. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Alžírsko za bezpečnou zemi původu, v Alžírsku obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. V Alžírsku nadto z dostupných informací nedochází k pronásledování Amazighů/Berberů, a to ani podporovatelů MAK. Žalovaný poukázal na nekonzistentnost a nevěrohodnost výpovědi žalobce, když údaje o účasti na demonstraci dne 6. 9. 2019 byly nekonkrétní, žalobce nebyl schopen ani identifikovat „vládní budovu“, ani blíže ulici, kde se demonstrace konala. Žalobce navíc ani neznal název strany MAK (Hnutí za nezávislost Kabýlie). Žalovaný rovněž připomněl okolnosti zadržení a zajištění žalobce dne 11. 2. 2020 v Praze, kdy se žalobce snažil opakovaně příslušníky Policie ČR oklamat. Toto chování odporuje tvrzení žalobce, že z vlasti utíkal a měl od počátku v úmyslu požádat v ČR o mezinárodní ochranu. Žalobcova žádost je podána účelově.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 28. 6. 2020, ke kterému se žalobce nedostavil a svou neúčast omluvil.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situací v Alžírsku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.

12. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
- ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 - který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.
13. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
14. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Alžírsko za bezpečnou zemi původu.
15. Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Alžírsku jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Alžírska jako bezpečné země původu z dubna roku 2019, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhł doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
16. Krajský soud se nadto zcela ztotožňuje jak se zcela vyčerpávajícím rozbořem situace v Alžírsku ve vztahu k žalobcovým důvodům, pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany, tak zejména se závěrem o zjevné nevěrohodnosti a účelovosti žalobcových tvrzení o účastech na protirežimních demonstracích a podpoře straně MAK. V tomto krajský soud odkazuje na předmětné části napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

[Zadejte text.]

Ostrava 28. června 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje